Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Andersen, H. C.
Titel:	Udrag fra Vinden fortæller om Valdemar Daae og hans Døttre
Citation:	Andersen, H. C.: ”H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal”, i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr03val-shoot-idm140098737316208/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)
Anvendt udgave:	H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

vexlende Slægter, som boede derinde, nu fortæller jeg om *Valdemar Daae og hans Døttre!*

Han løftede saa stolt sin Pande, han var af kongelig Æt! han kunde mere end jage en Hjort og tømme et Kruus; – det vilde nok klare sig, sagde han selv.

Hans Frue skred frem strunk i Gyldenstykkes Kjortel, hen over sit blanke, tavlede Gulv; Tapeterne vare prægtige, Meublerne dyrtkjøbte, de vare kunstigt snittede ud. Sølv- og Guldtøi havde hun bragt i Huset; tydsk Øl laae i Kjælderen, da der laae noget; sorte, vælige Heste vrinskede i Stalden; der var rigt derinde i *Borreby* Gaard, da Rigdommen var der.

Og Børn var der; tre fine Jomfruer, *Ide, Johanne* og *Anna Dorthea;* jeg husker Navnene endnu.

Det var rige Folk, det var fornemme Folk, født i Herlighed og voxet op i den! hu- u- ud! fare hen,« sang Vinden, og saa fortalte den igjen.

»Her saae jeg ikke, som i andre gamle Gaarde, den høibaarne Frue sidde i Høisalen med sine Piger og dreie Spinderokken, hun spillede paa den klingende Luth og sang dertil, dog ikke altid de gamle danske Sange, men Viser i fremmed Tungemaal. Her var Liv og Gjestereren, her kom fornemme Gjester fra nær og fjern, Musiken klang, Bægerne klang, jeg kunde ikke døve dem over!« sagde Vinden. »Her var Hovmod [5] med Bram og med Brask, Herskab, men ikke *Vor Herre!*

Saa var det just Maidags Aften,« sagde Vinden, »jeg kom Vester fra, havde seet Skibe qvase i Vrag paa Vestjyllands Kyst, jaget over Heden og den skovgrønne Kyst, hen over Fyens Land og kom nu over store Belt, hæsende og blæsende.

Da lagde jeg mig til Ro ved Sjællands Kyst, nær ved *Borreby* Gaard, hvor endnu Skoven stod med herlige Ege.

De unge Karle fra Egnen kom herud og samlede Riis og Grene, de største og tørreste, de kunde finde. De gik med dem til Byen, lagde dem i Bunke, tændte Ild i den og Piger og Karle dandsede med Sang rundt derom.

Jeg laae stille,« sagde Vinden, »men sagtelig rørte jeg ved een Green, den, der var lagt af den kjønneste Ungkarl; hans Ved blussede op, blussede højest; han var den udvalgte, fik Hædersnavnet, blev *Gadebasse,* valgte først blandt Pigerne sit lille *Gadelam*; det var en Glæde, en Lystighed større end der inde i det rige *Borreby* Gaard.«

15 hen,«] *komma mgl.* A. 20 fremmed] fremmedt C, fremmed D.